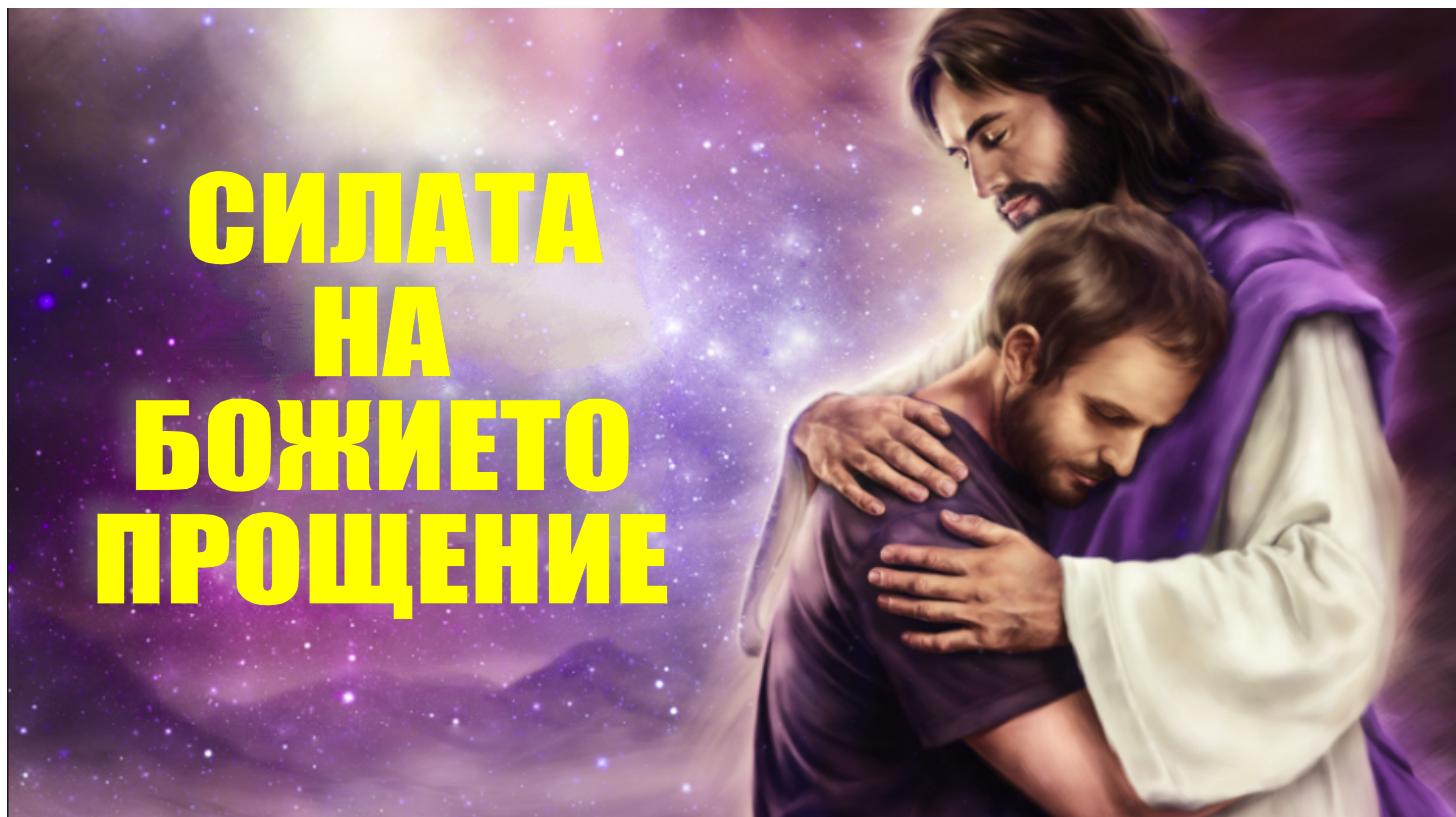

СИЛАТА НА БОЖИЕТО ПРОЩЕНИЕ

Замисляли ли сме се някога за факта, че Бог може да ни използва, въпреки нашите слабости? Трябва да отбележим, че Бог не само може, но Той възнамерява именно чрез слабите и нищо незначещите да извършва Своего дело тук, на Земята. Това не е ли чудо?

Този факт ни насърчава. Ако това не беше така, тогава нямаше да имаме никаква надежда. Това, че изпълнението на човешкия план зависи от човешкото безсилие, се вижда от началото до края на Библията.

Вземете например човек като Мойсей. Ние, разбира се, го считаме за силен, мъдър и велик лидер. И наистина, той е бил такъв. Но кой го е направил силен, мъдър и велик? Той сам ли? Не!

Виждате как започва живота на този велик водач. На четиридесет години той убива човек и се крие от правосъдието четиридесет години.

Да, Мойсей е проявил и страх и неверие. Дори и след четиридесет години в пустинята, след като Бог му се явява, както не се е явявал на никой друг, говорейки му от горящ храст, повелявайки му да изведе израилския народ от Египет и да го заведе в обещаната земя, той възразява и казва на Господа: “Моля Ти се, Господи, аз не съм красноречив, нито досега, нито откак Си почнал да говориш на слугата Си, а мъчно говоря и съм тежкоезичен... Моля Ти се, Господи, прати другиго.” (Изход 4:10-13)

Въпреки слабостта на Мойсей, без значение на неговите провали и неуспехи, Бог го направил велик, мъдър и силен. Бог избира този слаб съд и прави от него съд, годен за Своята слава. Авторът на Посланието към евреите дори сравнява верността на Мойсей с верността на Исус Христос. (Евреи 3:1,2) Бог нарича Мойсей Свой приятел.

Библията ни казва, че Бог е говорил с Мойсей лице в лице.

А вижте колко провали е претърпял Давид, псалмистът на Израил, който е бил човек по Божието сърце. Срамно е дори да се споменат някои от неговите грехове и престъпления. И все пак, Бог го е призовал, както е призовал и Мойсей, Яков, Йон, който е бягал от Божието лице, Петър, който се отрекъл от Христос и много други, които са имали редица неуспехи в живота си, но въпреки това, Бог ги е благословил и ги е направил благословение за безброй хора. Питате ли се как е възможно това? Означава ли това, че Бог одобрява греха? Не! „Очите Ти са твърде чисти, за да гледаш злото и не можеш да търпиш беззаконието.“ (Авакум 1:13)

В Библията ясно се казва, че Бог мрази греха и всяко престъпление изисква своето наказание. Тогава как може да се обясни, че Бог толкова изобилно е благословил тези хора? С това, че **всички те, всички без изключение, са изповядали своята слабост и греховност. Нещо повече, те са вярвали, че Бог е милостив и винаги готов да прощава. Те са вярвали, че Бог е верен на Своите обещания, че Той възстановява този, който е паднал и претърпял поражение, който няма сили сам да се бори с греха и изкушението.** Давид извиква към Бога: „Ако би забелязъл беззаконията, Господи, То кой, Господи, би могъл да устои? При Тебе обаче има прощение, за да Ти се боят.“ (Псалм 130:3,4) Ето в това е тайната.

Да, те са падали и са съгрешавали, те са били слаби и немощни, но са вярвали, че Бог е пълен с любов и винаги прощава на изповядващия греха си.

Тези хора, които Бог е използвал, падайки, винаги са се изправяли и отивали при Него, изповядвайки греха си, както ни казва Библията: „Защото праведният и седем пъти да падне, пак става, докато нечестивите нещастieto ги поваля.“ (Притчи 24:16) Когато човек падне, дяволът идва, за да го обезкуражи. Той му нашепва своите лъжи и казва: „Бог вече няма да ти прости, ти не издържа и затова вече не си Му нужен. Такива слаби и нестабилни като теб са неподходящи за Божието царство.“ Това е гласът на лукавия, който клевети Божиите чада денем и нощем. **Той винаги сее страхът, че Бог няма да ти прости, и че не си достоен за Неговата милост. И ако има още нещо лошо като грехът, това е страхът, който съпровожда падението. Защо? Защото страхът пречи на човека да дойде при Бога.**

Когато Адам съгреша, тогава изпълнен със страх, се скри между дърветата в Рая. Когато Петър се отрича от Христос, той се оттегля. Йон също е бягал от Бога. Всички те са се криели от Божието лице, не защото не са обичали Бога, а защото се страхували, че Бог ще им се разгневи и няма да ги приеме. **Сатана, който ги е довел до падението, е внушителят на този страх. Той казва, че Бог е твърде свят, а вие сте твърде грешни и затова Той няма да ви приеме. Той ви плаши, че сте толкова слаби, че победата за вас е невъзможна.**

Но обърнете внимание на онези, които са победили, които са станали силни въпреки всичко, и макар че са паднали и съгрешили, и от страх са бягали от Бога, въпреки това те са се изправили и са се върнали при Него, покаяли са се и са Го помолили за прошка, а Бог им е простил и ги е приел.

Приятелю, може би ти си паднал и то на за първи път, и сега си толкова обезкуражен, изпълнен със страх и си решил, че няма смисъл да се бориш, и че така ти е съдено да живееш. Ако ти говориш така, тогава вярваш в лъжите на дявола. Това не ти е казал Бог! Бог казва: „Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя.“ (Йоан 6:37) Това говори Христос, и Той не прави изключения. Думата "дойде" има само едно изключение - изключва тези, които не идват! И всеки, който дойде, Христос ще го приеме. Блудният син също лежеше в калта на греха си, ядеше с прасетата, но реши да се изправи и да отиде при баща си. И вижте как баща му го е прие! Той не само прости на съгрешилия си син, но го облече и нахрани с най-добрата вечеря, и забележете, че той заповядал на всички да се радват и веселят, че сина му, който е бил изгубен, сега е намерен. Блудният син се върнал при баща си и баща му му простил.

Разбира се, Бог не може да направи нищо за нас, когато ние отказваме да дойдем при Него, когато нашето неверие не ни позволява да поискаме прощката Му. Следователно, само едно блокира пътя на покаянието, и това е неверието. Неверието ни държи в хватката си и не ни дава нито мир, нито радост. Скъпи приятелю, Бог е любов!

Той копнее за твоето освобождение, Той ти желае само доброто, и Той е готов да приеме всеки грешник, колкото и ниско да е паднал. **Грешникът трябва само да дойде при Бога, да признае греховете си пред Него и Той ще му прости всичко, ако искрено се покаява за тях. Божията любов и желание да прощава се отнасят не само за грешника, който за първи път идва при Бога и търси спасение. Не, те се отнасят и за вярващия, който е паднал и е претърпял поражение, и който чувства, че не е в състояние да продължи да следва Христос. Спри да се осъждаш. Кажи на Господа всичко.**

О, колко вярващи има, които изнемогват в безсилието си в борбата с греха! Колко са изпълнени с вина. Те са под постоянен страх и угризение на съвестта. Може би ти си сред тях? Може би си съгрешил пред Господа, наскърбил си Святия Дух, нямаш победа над греха, който те спъва? Ако това е така, всичко, което трябва да направиш, е да се обърнеш към Господа какъвто си и да поискаш Неговата прошка. Припомни си отново думите на Давид от псалм 130. Това не означава, че Бог не вижда беззаконието и че Той е безразличен към него, или пък че грехът не е толкова страшен. Напротив, грехът е толкова ужасен и пагубен, че Бог трябваше да даде Своя Син, за да ни изкупи от властта на греха и вината за него. Толкова скъпо е струвало на Бога нашето опрощение, цената му е смъртта на Божия Син.

Затова, Давид с такава увереност може да каже: „При Тебе обаче има прощение.“ **Каква истина може да бъде по-ценна от факта, че Бог прощава всеки грях?** Трябва само да изповядаш греха си пред Господа и да вярваш, че ти си простен. И тогава можеш смело да продължиш напред. Божието прощение дава сила, дава смелост и жизненост. **Боязливостта, малодушието и страхът са в резултат на неувереността в прощението на Бога. Бог употребява хората, които съзнават своята недостатъчност и нищета, знаейки че са слаби, но в същото време те познават своя Бог.** Увереността в Божиата любов и в Неговото прощение им дава сила и в молитвата, тя не е за тях бreme, а време на наслада, те търсят всяка възможност да се уединяват със своя Бог и имат доверие в Него. Може би ти казваш: „И аз искам да бъда такъв християнин!“ Да, ти също можеш! Но ако възразяваш и казваш, че толкова много съгрешаваш и падаш, че няма надежда за теб -ти слушаш гласа на дявола! Тази мисъл не ти е внушена от Бога, а от врага на душата ти, лукавия. Господ казва: „Макар да са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг, макар да са червени като пурпур, ще станат като бяла вълна.“ (Исая 1:18) Така говори Бог, който те обича.

Приятелю, който и да си, Бог е готов да ти прости, да те измие с кръвта на Неговия Син, Исус Христос, и тогава ти ще имаш свидетелство и сила, пред които никой враг не може да устои. **От какво Бог се наскърбява най-много? От Твоят грях и твоето поражение? От твоят неуспех? Да. Но още повече Го натъжава, че ти не идваш при Него, за да ти прости и да ти даде Своята победа.** Твоето неверие оскърбява Бога. Не слушай врага, а иди днес, сега, при Този, който те е възлюбил с вечна любов. Писано е: „Ако съгреши някой, имаме Ходатай при Отца, Исус Христос Праведния...Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“ (1Йоан 2:1 и 1:9) „Има избавление чрез Исуса Христа, нашия Господ!“ (Римляни 7:25)

Бъдете благословени да имате Божиата победа в живота си!

Превод: Светлина за теб